

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון – חד"ש מצע לבחירות לכנסת ה-12

בבחירות לכנסת ה-12, אשר ייערכו בשנה ה-40 למדינת ישראל ובשנה ה-21 לכיבוש, עומדים אנו – יהודים וערבים, ישראלים ופלסטינים – בפני הזדמנות היסטורית המאפשרת לנו ליטול את גורלנו בדיננו. הזדמנות כזו לא ניצבה בפנינו מאז ההחלטה ההיסטורית של האו"ם, מ-29 בנובמבר 1947, שהודות לה הוקמה מדינה יהודית (ישראל) בחלק מארץ זו, ומאז הטרגדיה אשר היתה מנת חלקו של העם הערבי הפלסטיני ומנעה את הקמת מדינתו העצמאית (פלסטין).

הבחירות לכנסת ה-12 יתקיימו במצב חדש, המוליד תקוות חדשות. המצב החדש נוצר בעקבות ההתקוממות העממית של העם הפלסטיני (האינתיפדה) ובעקבות התמורות החיוביות ביחסים הבינלאומיים. גם בישראל מתחזקת ההכרה, שהמשך הכיבוש טומן בחובו סכנות חמורות.

בבחירות הללו ייקבע, האם ננצל את המצב החדש, כדי להגשים את מאווייהם של שני עמינו, לחיי שלום ובטחון. במסמך השלום שפורסם ביוני '88, מביע אש"ף, הנציג הלגיטימי הבלעדי של העם הפלסטיני, את הסכמתו למשאומתן ישיר עם הנציג הרשמי של מדינת ישראל – ממשלת ישראל – במסגרת הוועידה הבינלאומית ועל בסיס הכרה הדדית. הישכיל עם ישראל ללחוץ את ידו המושטת לשלום ולשיתוף פעולה של העם הערבי הפלסטיני ובדרך זו לחלק עצמו, אחת ולתמיד, ממעגל הדמים ולמנוע מלחמה נוספת, אשר לכל הדעות תהיה קטלנית יותר מכל קודמותיהו

1

ההתקוממות העממית של העם הפלסטיני נגד הכיבוש, מוכיחה, כי העם הפלסטיני לקח את גורלו בידיו, ומנהל מאבק עממי, דמוקרטי והמוני לשיחרור לאומי ולשלום. ההתקוממות רבת-הגבורה של בני העם הפלסטיני אינה מכוונת נגד קיומה של מדינת ישראל, או נגד עמה. העם הפלסטיני נאבק להקמת מדינתו העצמאית בצד מדינת ישראל ולשלום עמה.

ממשלת הליכוד-מערך, לעומת זאת, בניגוד תהומי לאינטרסים האמיתיים של ישראל, ממשיכה להתעלם מהמציאות ומסרבת לחולל תמורות במדיניותה. בעיקשותה זו ממשיכה הממשלה לחסום את הדרך לשלום, שהיא גם הדרך היחידה לבטחון.

הליכוד, שבמרכזו מפלגת "חירות" הימנית-ניצית, ממשיך במדיניותו הלאומנית הקיצונית, מדיניות "ארץ ישראל השלמה" והטרנספר. במדיניותו ובמעשיו מסכן הליכוד את עצם קיומה של מדינת ישראל. הוא עלול להוביל לחיסול החירויות הדמוקרטיות, לרמיסת זכויות העובדים ואף לפאשיזם.

המערך, שבמרכזו מפלגת העבודה, עם כל ההבדלים בינו לבין הליכוד, מוצא שפה משותפת עמו. מאחדת את המערך והליכוד עמדתם המשותפת לגבי שאלות היסוד, עמדה המונעת הסדר של הסיכסוך באזורנו. עובדה היא, שלאחר הבחירות לכנסת ה-11 (84) הקימו המערך והליכוד את ממשלת "האחדות הלאומית" על בסיס מדיניות לאומים משותפת. מדיניות זו נותרה בתוקפה גם עתה, והיא כוללת את הלאומים הבאים: לא לזכות בהגדרה העצמית של העם הפלסטיני, להבנות לזכותו להקמת מדינתו העצמאית בצד מדינת ישראל; לא למשאומתן עם אש"ף, נציגו הבלעדי של העם הפלסטיני; לא לנסיגה מכל השטחים שנכבשו מאז 1967. המערך והליכוד, בהסכמה מלאה ביניהם, נשענים על הברית האמטריטגית עם האימפריאליזם האטריקאי.

2

ממשלת הליכוד-מערך, בניצוחו של שר הבטחון מהמערך, יצחק רבין, מבצעת מדיניות קולוניאליסטית כרבנית בשטחים הכבושים. היא מנסה להכניע בכוח את ההתקוממות העממית של העם הפלסטיני. אולם שיטת הדיכוי, וזעזועות ככל שיהיו, לא הצליחו ולא יצליחו לשבור את רוחו של העם הפלסטיני צמא החופש. האינתיפדה סייעה לאזרחים ישראלים רבים יותר להבין, כי הכיבוש הוא אטון לא רק לפלסטינים, אלא גם לישראל, וכי נצח הכיבוש הוא שקר.

מדיניות הכיבוש שמנהלת ממשלת הליכוד-מערך הורסת את המשק והחברה בישראל. מדיניות רשמית משותפת זו היא האחראית לכך, ששלושה רבעים מתקציב המדינה מוצאים למטרות צבאיות ולהחזר תוצות, להחזקת השטחים הכבושים ולהכנת סלחמה נוספת. עקב המיליטריזציה של החקיצים והכלכלה גדל המשק הישראלי לצמת, מפעלים נסגרים, משקים חקלאיים פושטים רגל ועובדים מוטרים. בסיסמת שווא של "הבראת המשק", שוחקת הממשלה את שכר העובדים ומקצצת בזכויותיהם, ופוגעת קשות בגימלאים ובחושבי השכונות ועיריות העוני. המדיניות הרשמית לטובת ההון הגדול העמיקה והרחיבה את העוני והאבטלה. הממשלה מנהלת מדיניות שיטתית של הרס מערכת הבריאות הציבורית ושל קיצוצים מכאיבים במערכת החינוך ובשירותי הרווחה. בעוד היא מקצצת בסובסידיות למוצרי המזון החיוניים, מעניקה הממשלה ביד רחבה סובסידיות לבעלי ההון הגדול ומקטינה את שיעורי המס שעליהם לשלם.

ציבור העובדים מנהל מערכה עקשנית להגנת רמת חייו ונגד הרס השירותים הציבוריים. חר"ש החייבה תמיד לצד העובדים הנאבקים נגד פיטורים וסגירת מפעלים ולהגנת שכרם וזכויותיהם, ולצד תושבי השכונות ועיריות העוני, הנאבקים למען עבודה, השכלה ושכר הוגן.

בעשרים השנים האחרונות ירד פלאים מעמדה של ישראל בזירה הבינלאומית. החברה הישראלית נעשתה אלימה יותר, שלילת זכויות האדם והפגיעה בתופש הביטוי מעברות מהשטחים הכבושים

3

לתחומי ישראל. מחריפה סכנת הפאשיזם. נזכרת ההיסטוריה הלאומית נגד כוחות השלום והדמוקרטיה. נמשכת ומחריפה האפליה הלאומית של האוכלוסיה הערבית בישראל. הכפייה הדתית מאיימת בכפיית נוהלי חיים חשוכים, בפגיעה נוספת במצמד הגשום ובשלילת זכויותיהן האלמנטריות. הכיבוש הממושך ואמצעי הדיכוי האכזריים משחיתים את מצפונם ואת נפשם של צעירים ובני נוער רבים.

מול ונגד התפתחות מסוכנת זו מופיעים יותר ויותר כוחות שלום ודמוקרטיה, המבטאים את האינטרסים האמיתיים של ישראל. כמו עשרות ארגוני שלום חדשים, המבטאים את ההתנגדות לכיבוש והשאיפה לשלום.

הפקיד חשוב במאבק לשלום ולהגנת החירויות הדמוקרטיות ממלאים צעירים, נשים, סטודנטים, אנשי אקדמיה ויוצרים בכל התחומים.

הפקיד רבי-משמעות בכל המאבקים נגד הכיבוש ולמען השלום, נגד האפליה הלאומית ולמען שוויון-זכויות, נגד הגזענות וסכנת הפאשיזם ולהגנת החירויות הדמוקרטיות, ממלאת האוכלוסיה הערבית בישראל.

הפעולות האמריקות וההמוניות של ארגוני המחאה והשלום, ובכללם סרבני השירות בשטחים הכבושים, של חוגי ציבור רחבים ושונים, ובראשם האקדמאים והאינטליגנציה היוצרת – כל אלה הם ביטוי להתרחבות ההכרה, כי אי-אפשר לפתור את הסיכסוך בלי הכרה הדדית בזכויות הלאומיות, בלי כיבוד העקרונות שתי מדינות לשני העמים, ישראל ופלסטין.

במאבק משותף ערבי-יהודי יכולנו להכשיל את הקנוניה של חוגי השלטון שנועדה לתקוע טריו בין היהודים לבין הערבים, הצמאים כולם לשלום. האוכלוסיה הערבית בהנהגת חר"ש יותר

4

מנהיגיה האחראים, הכשילו את הניסיון הפרובוקטיבי לגרום למהומות בקרבה בימים האדמה" האחרון, ניסיון שמטרתו – לחסל את מוסדותיה והישגיה הדמוקרטיים ולכרות תהום בינה לבין הכוחות הדמוקרטיים היהודיים.

אנו שואכים בשחון וכוח מהסולידריות של כל כוחות השלום בעולם עם מאבקנו למען השלום. האווירה הבינלאומית הנוחה יותר, שנוצרה במידה רבה הודות למדיניותה של ברית-המועצות והודות למאבק שמנהלות תנועות השלום הרחבות, מקטינה את סכנת השואה הנרעינית ומסייעת להשיג הסכמים טובי-ימים-אמריקאיים בעניין פירוק הנשק ובשאלות הסיכסוכים האזוריים. הודות לכך טוברים הסיכויים לפתרון הסיכסוך הישראלי-ערבי בדרך של קירוב עמדות, התעלות מעל לחילוקי דעות צדדיים ולא-מהותיים, והסכמה להבטחת שלום וצדק לעמים המעורבים בו.

אנו מוכנים לשיחות פעולה עם כל אדם ועם כל גוף פוליטי, ללא הבדל אידיאולוגיה, כדי לקדם את המאבק להשגת השלום, להגנת החירויות הדמוקרטיות, לשוויון זכויות ולמען האינטרסים של המוני העובדים.

הסכנה היא ניצחון הימין הקיצוני – הליכוד, התחיה, ודומיהם. הסכנה היא גם, שלאחר הבחירות תקום שוב ממשלת הליכוד-מערך על בסיס הלאומים המשוחפים, המונעים את השלום והבטחון.

לכן, צו השעה בבחירות לכנסת ה-12 הוא, קודם-כל, להביס את הימין הקיצוני, את כוחות המלחמה, הכיבוש, הנוענות והאפלייה הלאומית, החברתית והעדהית, ולמנוע את הקמתה מחדש של ממשלת ליכוד-מערך. למען מטרה זו חיוני להשיג עליה משמעותית בייצוג של חר"ש, שהוא הכוח המוביל בקרב כלל כוחות השלום והדמוקרטיה.

חר"ש קוראת לכל תרגי השלום והדמוקרטיה לגלות בתקופה גורלית זו אחריות עליונה: לא להציב מחסומים אידיאולוגיים, כגון האנטי-קומוניזם, בדרך לשיחוף פעולה: לא לעסוק בהתקפות הדדיות: להמשיך את ניגוח הקרובים בדעותיהם ולהתעלות מעל לייצר לראות במערכה שלפנינו רק את האינטרס המפלגתי הצר.

השגת השלום היא ייעוד חיינו!

חר"ש היא קודם-כל ומעל לכל שותפת של המוני עובדים יהודיים וערבים, אשר עניין השלום, הדמוקרטיה, שוויון הזכויות והרווחה החברתית יקרים להם ביותר.

חר"ש מתייצבת במערכת הבחירות לכנסת ה-12 כשהיא נשענת על דרכה, אשר התפתחות הוכיחה את צדקתה, על עמידתה בכבוד בכל המבחנים, על אחדותה היהודית-ערבית, אשר היתה ללפיד המאיר לפני שני עמינו את דרך המוצא מהסנהרה החשוכה של מלחמת ושפיכות דמים.

אנו משוכנעים, כי הבחירות הללו נערכות בתקופה של ההכרעות הגורליות ביותר לפני עמינו מאז 1948. ישנה אפשרות ריאלית שניטול את גורלנו בדינו, ויחד, יהודים וערבים, נהפוך את השלום והבטחון מחלום חיינו למציאות חיינו. בתנאים הקיימים אין דרך בטוחה יותר להבטחת השתתפות הישירה והמועילה של המוני העם הרחבים, היהודיים והערביים, בקביעת דמות העתיד – מהצבעת לחר"ש.

התנאים הללו מדגישים במיוחד, כי הדבר הנכון ביותר והבטוח ביותר הוא לתת את הקול לחר"ש – הכוח העקבי ביותר, הכוח הנאמן ביותר לעניין השלום, הדמוקרטיה, שוויון הזכויות והקידמה החברתית.

1. שלום ישראלי-פלסטיני צודק

השלום יהיה מושגת על כיבוד הזכויות של כל העמים והמדינות באזורנו, לרבות ישראל והעם הערבי הפלסטיני, ועל הכרה הדדית. תנאי השלום יעוגנו בחווים בין המדינות, אשר יהיו הבסיס לדריקים בשלום ביניהן.

השלום יתבסס על היסודות הבאים:

- נסיגת ישראל מכל השטחים שכבשה מאז מלחמת יוני 1967. קווי ה־4 ביוני 1967 יהיו גבולות השלום המוכרים והבטוחים של מדינת ישראל.
- הכרה בזכותו של העם הערבי הפלסטיני להגדרה עצמית ולהקמת מדינה עצמאית משלו בגדה המערבית, כולל ירושלים המזרחית, וברצועת עזה, בצד מדינת ישראל.
- פתרון צודק של שאלת הפליטים הפלסטיניים בהתאם להחלטות האו"ם, המכירות בזכותם לבחור בין שיבה למולדתם לבין קבלת פיצויים.
- החזרת רמת הגולן לסוריה.
- כיבוד זכותן של מדינת ישראל ושל המדינות הערביות, לרבות המדינה הפלסטינית העצמאית, לקיום ריבוני ולהתפתחות כחנאי שלום ובטחון. ביטול כל טענה של מצב לוחמה, הבטחת גבולות מוכרים ובטוחים, חופשיים מאיום או משימוש בכוח.

8

■ במסגרת הסדר השלום, תוכר ירושלים המערבית כבירתה של מדינת ישראל וירושלים המזרחית – כבירתה של המדינה הפלסטינית העצמאית. יש מקום להסדרים סוסכמים, שיבטיחו שיתוף־פעולה בין שתי הבירות בתחום המוניציפלי, גישה חופשית למקומות הקדושים, תנועה חופשית בין שני חלקי העיר וכיו"ב.

לשם כינון השלום יש לכנס ללא דוחי ועידה בינלאומית פעילה ויעילה בחסות האו"ם, בהשתתפות כל הצדדים המעורבים בסיכסוך, כולל ישראל ואש"ף – נציגותו הבלעדית המוסמכת והמוכרת של העם הערבי הפלסטיני – וכן חמש החברות הקבועות במועצת הבטחון. במסגרת הוועידה הבינלאומית יוכלו לפעול ועדות דו־צדדיות ורבי־צדדיות לדיון בנושאים שונים.

בחנאים השוררים במרחי־התיכון ונוכח המישקע רב השנים של מלחמת, איבה ואי־אמון – עשויות ערובות בינלאומיות יעילות מצד האו"ם, בהן ישתתפו ברה"ט, ארה"ב ומדינות נוספות, לסייע רבות להבטחת ביצועו של הסדר השלום, וכן להבטחת שלומן ובטחונן של ישראל, המדינה הפלסטינית העצמאית שתקום וכל יתר המדינות המעורבות בסיכסוך הישראלי־ערבי.

שני עמים - שתי מדינות

9

לקידום עניין השלום ניאבק:

להפסקתם לאלתר של כל פעולות הדיכוי בשטחים הכבושים, של רמיסת זכויות האדם ושל המאסרים והמעצרים המינהליים ולשחרורם של כל האסירים והעצירים הפוליטיים: להפסקת העינויים בבת-הכלא, הגירושים, הרס הבתים, העונשים הקולקטיביים, ורצח מפגינים, שובתים ואסירים: להחזרתם של ראשי הערים ואישי הציבור הפלסטיניים שגורשו: להפסקת הפקעת הקרקעות ולהחזרת הקרקעות שהופקעו לחושבים הפלסטיניים: לכיבוד האמנות הבינלאומיות לגבי שטחים כבושים.

לפירוק כל ההתנחלויות בשטחים הכבושים.

לנסיגה מיידית של צה"ל מדרום-לבנון ולהפסקת כל מעורבות של ישראל בארץ זו.

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון היאבק למדיניות של עצמאות לאומית ושל נייטרליות במדינות החוץ, שמשמעותה תמיכה פעילה -

במאמצים הבינלאומיים שיזמה ברית-המועצות לשחרור העולם מסיוט הנשק הגרעיני וכל נשק להשמדה המונית: בדרישות בשלום בין מדינות בעלות משטרים חברתיים שונים:

כתביעה שישראל תחתום על האמנה הבינלאומית לאי-המצתו של הנשק הגרעיני ותוותר על "האופציה הגרעינית" שלה, וכמאמצים לפרז את הסדרת-התיכון מנשק גרעיני וכימי:

בביטול הברית האסטרטגית של ישראל עם ארה"ב.

11

- בהפסקת שיתוף-הפעולה הצבאי, הכלכלי והפוליטי של ממשלת ישראל עם מדינות בעלות משטרים פאשיסטיים (באמריקה הלטינית ועוד) ועם המשטר הגזעני בדרום-אפריקה:
- במאבק העמים לשחרור לאומי וחברתי ולעצמאות אמת, נגד הקולוניאליזם והנאו-קולוניאליזם על כל צורותיו ולשחרור המדינות המפתחות מעול החובות.

שני עמים שתי מדינות

הגנת הזכויות והאינטרסים של העובדים בייצור ובשירותים, בעיר ובכפר

למען הבטחת האינטרסים והזכויות של העובדים, תיאבק החוית הדמוקרטית לשלום ולשוויון: לשינוי יסודי בתקציב המדינה ע"י ניהול מדיניות של שלום, הקטנה מהותית של ההוצאות הצבאיות והגדלה מהותית של התקציבים לשירותי בריאות, חינוך, שיכון, תרבות ורווחה, וכן לסובסידיות למצרכים ולשירותים חיוניים.

להגנת ערכו הריאלי של שכר העבודה ולהעלאתו: להעלאת רמת החיים של העם העובד; נגד העלאת מחירים; להורדת מחיריהם של מצרכי היסוד ושל השירותים הציבוריים; להעלאת נטל המסים של בעלי ההון הגדול ולהקטנתו בקרב העובדים ושכבות הביניים; לתשלום מלוא חוספח היוקר בכל חודש, בהתאם לעלייה הממשית של המחירים, תוך הצמדה של מדרגות המס, הקיצבאות ונקודות הזיכוי; להעלאת שכר המינימום הקבוע בחוק לשיעור של 60% מהשכר הממוצע; לשבוע עבודה בן 5 ימים - 40 שעות עבודה.

לחקיקת חוק פנסיה ממלכתי, שיבטיח שהונן של קרנות הפנסיה לא יישחק, על בסיס קופות הגמל הקיימות, שתנאיהן יושוו כלפי מעלה; למימון הפנסיה ע"י הממשלה והמעבידים ללא ניכוי משכר העובדים; להכללת כל מרכיבי השכר בחישוב הפנסיה; למניעת הרעת התנאים בהם מופקדים כספי קופות הגמל באיזור; לשמירת עצמאותו של המוסד לביטוח לאומי; להבטחת גימלאות מוגדלות, אשר יאפשרו חיים בכבוד לקשישים ולפנסיונרים, לנכים כתוצאה מתאונות עבודה ותאונות דרכים ולנכים אחרים (כמו נכי רדיפות הנאצים).

- לחקיקת חוק בריאות ממלכתי, אשר יבטיח את מיסון הוצאות השירות הרפואי מתקציב המדינה באמצעות קופות-החולים הקיימות.
- להגבלת רווחי ההון הגדול עליידי הטלת מס על רווחי הון וביטול זכויות-הייתר של בעלי ההון הגדול והחברות המונופוליסטיות.
- למניעת העברתם של מפעלים ושירותים ממלכתיים וציבוריים לידי בעלי הון פרטיים, זרים ומקומיים; להלאמת הבנקים, חברות הביטוח והחברות לסחר חוץ.
- נגד פיטורים ואבטלה; נגד סגירת מפעלים; להבטחת עבודה לכל דורש; לתשלום דמי-אבטלה מלאים לסובטלים.
- לביטול כל החוקים והתקנות הפוגעים בזכותם של העובדים לשבות ולהגן על שכרם וזכויותיהם; להבטחת חופש המאבק האיגודי-מקצועי של העובדים, נגד כוררות-חובה ובוררות "שוסכמת" בסכסוכי עבודה; נגד התערבות של בתי-משפט ובתי-דין לעבודה בסכסוכי עבודה; נגד הטלת צווי ריתוק; נגד השימוש בכונס נכסים או מפרק נגד העובדים.
- להבטחת זכויות הנוער העובד והלומד הלכה-למעשה; להבטחת השכלה תיכונית, עיונית או מקצועית, לכל נערה ונער.
- להפסקת הקיצוצים בתקציב החינוך, שבעטיים בני עניים וזכים לחינוך עני; לחינוך חינם מגן הילדים עד לאוניברסיטה; נגד העלאת שכר הלימוד ולהגנת חופש הביטוי באוניברסיטאות; להשתתפות תוכניות הלימודים על ערכים הומניים, על התנגדות לגזענות, על טיפוח המסורות הלאומיות הדמוקרטיות, על ידידות בין העמים ועל חתירה לשלום ולצדק חברתי.

- לטיפול היצירה התרבותית הישראלית ע"י הקצאת משאבים ממלכתיים הולמים ודאגה ליוצרים היהודיים והערביים.
- להגדלת תקציביהן של הרשויות המקומיות ולהרחבת סמכויותיהן בתחומי שיפוטן; לגביית הארנונה העירונית בהתאם להכנסת התושב ולא לפי שטח דירתו.
- לשיפור איכות הסביבה; לחיסול מפגעים אקולוגיים ולמניעתם; לחקיקת חוק הגנת הסביבה.
- למלחמה בתאונות הדרכים; להקצאת המשאבים הדרושים לשיפור והרחבת תשתית הכבישים.

3. ביטול מדיניות האפלייה והדיכוי הלאומי כלפי האוכלוסיה הערבית בישראל בכל התחומים

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון מוקיעה את האפלייה הלאומית של האוכלוסייה הערבית שהיא חלק מהעם הערבי הפלסטיני ומיעוט לאומי במדינת ישראל.

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון תובעת:

- ביטול כל החוקים והצעדים המפלים לרעה את האוכלוסייה הערבית: הכרה באוכלוסייה הערבית כמיעוט לאומי והבטחת שוויון-זכויות אזרחי ולאומי לה.
- כיבוד השפה הערבית כשפה רשמית, הלכה-למעשה, בצד השפה העברית.
- שימת קץ להפקעת קרקעות של תושבים ערביים ולנישולם מאדמותיהם: ביטול המדיניות הגזענית של ייחוד הגליל.

15

- החזרת הקרקעות לפליטים הערביים שנושלו מאדמתם והחיים בישראל ומתן אפשרות לשיבתם לכפריהם: ביטול חוק נישול ערביי הנגב, הפסקת הפקעת אדמותיהם, והקצאת אדמות להקמת יישובים חקלאיים עבורם.

- העמדת האדמות שהופקעו מהתושבים הערביים והנמצאות ברשותה של המדינה לרשות המועצות המקומיות בכפרים הערביים למטרת מימוש תוכניות בנייה ופיתוח; מימון ממלכתי להקמת מוסדות ושירותים ציבוריים ולבניית שיכונים לזוגות צעירים ולמשפחות מרובות ילדים; הקמת מפעלי תעשייה ביישובים הערביים.

- ביטול האפלייה לרעה של הילדים הערביים בקבלת קיצבאות ילדים. שחרור נכסי הוואקף המוסלמי והעברתם למוסדות הנבחרים של הציבור המוסלמי, שינהלו אותם וידאגו לעניינים הדתיים, כפי שהדבר נהוג לגבי נכסי דתות אחרות.

- שיתוף שווה-זכויות של האזרחים הערביים במנגנון המדינה המרכזי והמקומי ובניהול השירותים הציבוריים.

- הפסקת הפרובוקציות של המשטרה והשירותים החשאיים נגד התושבים הערביים.

- הפסקת הריסת הבתים ביישובים הערביים; השלמתן בהקדם של תוכניות המיתאר ומימוש תוכניות שיכון ממשלתיות ביישובים הערביים והכרה ביישובים ובמבנים שהוקמו עד כה.

- הקמת רשויות מקומיות בכל היישובים הערביים, שטרם הוקם בהם שלטון מקומי.

- ביטול האפלייה לרעה של מערכת החינוך הערבית: חיסול המחסור במבנים ובחדרי לימוד, פיתוח החינוך המיוחד, המקצועי והמשלים והקצאת משאבים ותקנים על בסיס של שוויון; שינוי תוכנית

17

הלימודים בכתיב הספר הערביים כך שחבטיח את לימוד המורשה הלאומית הדמוקרטית של העמים הערביים בתחומי התרבות וההיסטוריה; ביטול האפלייה במתן מילגות והכשחת דיוור לפטוונטיים הערביים.

י ביטול אפלייתן לרעה של הרשויות המקומיות הערביות בכל התחומים: הרחבת תחום השטח השיפוטי שלהן; הקצאת מענקים מתקציב המדינה לתקציבים של הרשויות המקומיות הערביות, ללא אפלייה; ביטול האפלייה והקפוח בשירותים החברתיים לאוכלוסייה הערבית; הענקת הטבות זהות לאלה הניתנות לערי פיתוח ליישובים הערביים באותו איזור.

ז ביטול אפלייתם לרעה של החקלאים הערביים בהקצאת מים להשקיה, כסוגי הגידולים, בהנאי האשראי והשיווק וכו'.

ז ביטול חובת הגיוס של הצעירים בני העדה הערבית-הדרונית, המגויס תלק בלתי-נפרד של המיעוט הלאומי הערבי בישראל; ביטול תוכנית הלימודים המנהגת בכתיב הספר הערביים-הדרוויים, שמטרתה לנתק את העדה הדרונית מכלל העם הערבי.

ז טיפוח האחוזה היהודית-ערבית במערכת החינוך ובאמצעי התקשורת הממונית; הוקעת כל דיבור ופעולה בעלי אופי לאומני וגזעני.

4. ביטול האפלייה העדתית בכל התחומים;

הגנת האינטרסים של תושבי שכונות העוני ועיירות העוני

כמערכה נגד האפלייה העדתית ונגד קיפוח שכונות ועיירות העוני, תוכנית החיות הדמוקרטית לשלום ולשוויון:

- הקצאת משאבים ואמצעים מיוחדים כדי להבטיח את שוויון בני עדות המזרח בכל תחומי החיים הכלכליים, החברתיים, התרבותיים והפוליטיים.
- חיטול משכנות העוני עליידי הקמת שיכונים על חשבון המדינה והעברתם לרשות תושבי שכונות העוני, לפי העקרון של דירה תמורת דירה ועסק תמורת עסק; הכשחת דיוור בשכר דירה תודשי וול לזוגות צעירים, למשפחות מרובות ילדים ולכל הנזקקים.
- הכשחת תנאי-חיים חומריים ותרבותיים אנושיים לבני שכונות ועיירות העוני והמצוקה עליידי הכשחת עבודה לכל דורש, ובמיוחד לצעירים; העלאת שכר מהותית לעובדים; שחרור בעלי ההכנסות הנמוכות מכל המסים הישירים; מתן שירותי חינוך והשכלה רחבים, כולל לימוד מקצוע חובב, וכן שירותי בריאות חובב והנדלח תקציבי הרווחה כך שיענו על הצרכים.
- טיפוח המורשה התרבותית המתקדמת של עדות המזרח ושל כל העדות כמרכיבים שווי ערך של התרבות הישראלית.

5. הגנת החירויות הדמוקרטיות, נגד סכנת הפאשיזם

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון תיאבק:

- לחקיקת חוקת-יסוד דמוקרטית וחילונית למדינת ישראל; לביטול כל תקנות-החרום הבריטיות; לחקיקת חוק יסוד נגד הגזענות, שיבוא במקום החוק הקיים הריק מתוכן.
- להגנת החירויות הדמוקרטיות; לליכוד כל הכוחות הדמוקרטיים נגד סכנת הפאשיזם.
- לפריקת הנשק מ"גוש אמונים" ומאירגונים פאשיסטיים אחרים.
- נגד שינוי שיטת הבחירות היחסית-הדמוקרטית לכנסת.
- להפרדת הדת מן המדינה; למניעת כל כפייה דתית וסחיטה דתית ולהבטחת חופש המצפון; לשוויון במעמדן של כל הדתות ושל כל הזרמים ביהדות.
- לכיבוד זכויות האדם.
- להגנת חופש העתונות; לביטול "פקודת העתונות" וכל יתר התקנות הפוגעות בחופש העתונות והיצירה.
- להגנה על חופש בחירת מקום המגורים, התנועה, הדיבור, ההתארגנות, האסיפה, התעמולה הפוליטית, ההפגנה והשביתה.
- להכרה בזכות הדמוקרטית לסרב לשרת בשטחים הכבושים מטעמי מצפון.

01

דיניות האלטרנטיבית הממשית היחידה בבחירות לכנסת ה-12 היא דיניות החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון היהודית-ערבית, שבכוחה זור את הבעיות החמורות העומדות בפני ישראל, בפני שני העמים. על יס העקרונות הכלולים בתוכנית השלום של חד"ש מוכנים אש"ף והמדינות רביות השכנות לשבת יחד עם ישראל בוועידה בינלאומית בחסות האו"ם וזן שלום יציב עם ישראל.

זמנת תוכניתה של חד"ש פירושה – שלום, שוויון זכויות וקידמה חברתית. וקוראים לכל שוחרי השלום, הדמוקרטיה, השוויון והקידמה בישראל, ודים וערבים, לתת יד להצלחת חד"ש בבחירות לכנסת ה-12.

10 קולכם לחזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון

חזית דמוקרטית לשלום ולשוויון
המפלגה הקומוניסטית הישראלית
ארגון הפנתרים השחורים
חוגי ציבור יהודיים וערביים

חד"ש

לקבלת חומר נוסף פנו אל:

מחלקת החסברה של חד"ש

ה"ד 26205, ת"א 61 261

או בטלפונים:

תל אביב - 203224, 297263, 03-901322

חיפה - 663760, 04-641407

ירושלים - 02-222657

נצרת - 06-572044

בחירות לכנסת ה-12 / נובמבר 1988